

Η άσκηση ανακοπής κατά της εκτέλεσης των αποφάσεων που διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα και η εκδίκασή της γίνεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, συμπληρωματικά δε κατά τις διατάξεις των άρθρ. 933 επ. ΚΠολΔ.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 702 ΚΠολΔ²⁻³

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΥΛΗΣ

- I.** Εισαγωγή
 - 1. Νομοθετικός στόχος της ΚΠολΔ 702
 - 2. Η ακυρωτική ανακοπή, ως μέσο αντιρρήσεων κατά ανισχύρων διαδικαστικών πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας
 - 3. Πεδίο εφαρμογής της ΚΠολΔ 702 § 1
 - 4. Ανεφάρμοστο της ΚΠολΔ 702 § 1
 - 5. Επί αυτοδίκαιης ανακλήσεως του ασφαλιστικού μέτρου κατά τις ΚΠολΔ 693 § 2, 715 § 5 και 729 § 5
- II.** Η ανακοπή εκ της ΚΠολΔ 702 § 1
 - 1. Νομική φύση
 - 2. Αντικείμενο της δίκης επί της ανακοπής

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Νομοθετικός στόχος της ΚΠολΔ 702

Η αναγκαστική εκτέλεση, κατά το σύστημα του ΚΠολΔ, είναι μία διαδικαστική πορεία, η οποία κατευθύνεται στην ικανοποίηση των δανειστών του οφειλέτη και λειτουργεί με δικονομικό τρόπο⁴. Συνιστά, ειδικότερα, ένα σύνολο εμπλεκομένων δικονομικών βημάτων, δηλαδή αποτελείται από επιμέρους – διαμορφωτικές – διαδικαστικές πράξεις⁵ οι οποίες πρέπει ν' ασκηθούν κατά τον τρόπο που ορίζει ο

¹ Ελλ-Δνη 59/2018 σελ. 1525.

² Πλήρη ανάλυση της διατάξεως με εκτενείς παραπομπές στη συναφή βιβλιογραφία και νομολογία, βλ. σε : Γεωργίου, Ασφαλιστικά μέτρα τ. II (Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, 2004), σελ. 247 επ.

³ Ελλ-Δνη 59/2018 σελ. 1529 επ.

⁴ Σταματόπουλος, Η δικαστική προστασία του τρίτου στην αναγκαστική εκτέλεση (1994) § 3 II (2.2. γ') σελ. 58.

⁵ Σταματόπουλος, ανωτ. § 3 II (2.2., γ') σελ. 59-60. Μητσόπουλος, Παρακράτησις εκπλειστηριάσματος παρ' ενυποθήκου υπερθεματιστού, σε : Μελέται γενικής θεωρίας δικαίου και αστικού δικονομικού δικαίου (1983) § III σελ. 529-530. Φαλτσή, Δίκαιο αναγκαστικής εκτελέσεως, Γενικό μέρος (χ.χ.) § 34 περιθ. αριθ. 23 σελ. 495. ΕφΚρ 90/1995 ΕΛΔ 36, 1297.

νόμος, διαφορετικά θα είναι, (ως διαμορφωτικές⁶), άκυρες⁷. Η ακυρότητα αυτή, εν αντιθέσει προς τις άκυρες δικαιοπραξίες του ουσιαστικού δικαίου, δεν είναι αυτοδίκαιη, παρά απαιτείται ν' απαγγελθεί δικαστικώς με σχετική διαπλαστική απόφαση (ΚΠολΔ 161)⁸. Κι ακριβώς η ΚΠολΔ 702 δίδει στον καθ' ου η εκτέλεση του ασφαλιστικού μέτρου, αρμόδιο δικαστήριο, ένδικο βοήθημα και διαδικασία, προκειμένου να επιτύχει ακύρωση της ελαττωματικής διαδικαστικής πράξης της εκτελεστικής διαδικασίας.

2. Η ακυρωτική ανακοπή, ως μέσο αντιρρήσεων κατά ανισχύρων διαδικαστικών πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας

Στο πεδίο της κοινής αναγκαστικής εκτέλεσης, ως ένδικο βοήθημα προς προβολή των ελαττωμάτων αυτής, προβλέπεται η ανακοπή (της ΚΠολΔ 933 § 1)⁹. Αντίστοιχη ρύθμιση απαντάται και στην διοικητική εκτέλεση : και στο πεδίο αυτής, προβλέπεται το ένδικο βοήθημα της ανακοπής, για την ακύρωση ελαττωματικών διαδικαστικών πράξεων της διοικητικής εκτελεστικής διαδικασίας (ΚΕΔΕ 73 επ.)¹⁰.

Στο πεδίο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, προβλέπεται – δια της ΚΠολΔ 702 § 1 – σύστημα άμυνας κατά ελαττωματικής εκτέλεσης της οικείας αποφάσεως¹¹. Ως μέσο για την άμυνα αυτήν προβλέπεται (ερμηνευτικώς), η ακυρωτική ανακοπή¹².

⁶ Ως διαμορφωτικές, χαρακτηρίζονται οι διαδικαστικές πράξεις που παράγουν, μόλις ασκηθούν, αυτοδίκαιως, έννομες συνέπειες [Μπέης, Η ανίσχυρος διαδικαστική πράξις (1968) § 2 ΙΙΙ 1 και 2 σελ. 58-64. Ο ίδιος, ΕρμΚΠολΔ, Εισαγωγή, § 12 ΙΙΙ σελ. 91. Ο ίδιος, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη³ § 12 (5) σελ. 192 επ. Ο ίδιος, Οι διαδικαστικές πράξεις, Δ. 12 § 5.1. σελ. 513 και § 5.2. σελ. 514. Ο ίδιος, Μαθήματα πολιτικής δικονομίας, Θεμελιακές έννοιες (1984) § 3.4.5.1., σελ. 157 και § 3.4.5.2. σελ. 158. Φαλτσή, Η πολιτική δίκη σε κίνηση τ. Ι § 85 επ., σελ. 129 επ. Δεληκωστόπουλος/Σινανιώτης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 161. Βλ. και Ράμμο, Εγχειρίδιον ΑσΔικονΔικ τ. Ι (1978) § 147 σελ. 356 επ.].

Βλ. όμως: Μητσόπουλο, Αι διαδικαστικά πράξεις, Μελέτες γενικής θεωρίας δικαίου και αστικού δικονομικού δικαίου (1983) 5 ΙΙ Β σελ. 328 επ., στην υποσημ. αριθ. 16 και Σοφιαλίδη, Δικονομική ακυρότητα (1991) § 6.3.2., σελ. 222 επ.

⁷ Οι διαμορφωτικές διαδικαστικές πράξεις – εν αντιθέσει προς τις επιτευκτικές – είναι συνδεδεμένες με έννομες συνέπειες. Εάν ασκηθούν χωρίς τις νόμιμες προϋποθέσεις, οι έννομες συνέπειές τους δεν θα επέλθουν. Το φαινόμενο αυτό, στο χώρο του αστικού δικαίου, καλείται ακυρότητα [Μπαλής, ΓενΑ (1961) § 67 σελ. 192. Σημαντήρας, ΓενΑ (1980) περιθ. αριθ. 832. Σπυριδάκης, ΓενΑ (1985) § 271 σελ. 747. Απ. Γεωργιάδης, ΓενΑ (1996) περιθ. αριθ. 525. Παπαντωνίου, ΓενΑ (1983) § 73 Ι σελ. 416. Ζέπος, Περί το πρόβλημα του ανισχύρου των δικαιοπραξιών, ΕΕΝ 1956, σελ. 705 επ (και ιδίως σελ. 709)].

Ανάλογη κύρωση θα δεχθούμε και στο χώρο του δικονομικού δικαίου, ώστε η ελαττωματική διαμορφωτική διαδικαστική πράξη να κηρύσσεται (βλ. την ΚΠολΔ 161) άκυρη, με άλλα λόγια να μην επέρχονται οι εξ αυτής έννομες συνέπειες [Μπέης, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη³ § 11 (6.4.3.) σελ. 201 και § 11 (6.6.2.) σελ. 207. Ο ίδιος, ΕρμΚΠολΔ, Εισαγωγή, § 12 ΙΙΙ 2 σελ. 93 και στο Κεφάλαιο ΙΘ' (Ακυρότητες) § ΙV σελ. 816 επ. Ο ίδιος, Μαθήματα πολιτικής δικονομίας, Θεμελιακές έννοιες, § 3.4.6.4. σελ. 165. Ο ίδιος, Οι διαδικαστικές πράξεις, Δ. 12 § 6.4. σελ. 520. Φαλτσή, ανωτ. § 113 επ. σελ. 140 επ. Σταματοπούλου, Σχόλιο, Δ. 7, 156-157. Γεωργίου, Προσεπίκληση' η νομική φύση της και η λειτουργία της στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, Ελλ-Δνη 37 (1996) § Ι (3, ζ, α και c.1), σελ. 977-978 = Ασφαλιστικά μέτρα τ. ΙΙ 2004, σελ. 503-504. ΜΠρΑθ 1183/1990 Δ. 22/525. ΜΠρΧαλκίδας 225/1991, αδημ. ΜΠρΧαλκίδας 341/1991 αδημ.].

⁸ Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, Κεφ ΙΘ' (Ακυρότητες) § ΙV σελ. 218. Ο ίδιος, Η ανίσχυρος διαδικαστική πράξις (1968) § 5 ΙΙΙ 5 σελ. 215, § 6 ΙΙΙ 2 σελ. 260 και § 8 ΙΙ 2 σελ. 285. Δεληκωστόπουλος/Σινανιώτης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 163 § Ι σελ. 317. Μπρίνιαν, Αναγκαστική εκτέλεσις² § 149 Ι σελ. 394-396. Σοφιαλίδης, Η δικονομική ακυρότητα (1991) § 7.4.1. σελ. 265. Ο ίδιος, σε : «Η πολιτική δικονομία από τη θεωρία στην πράξη», σελ. 549. Κεραμεύς, Αστικό δικονομικό δίκαιο, τ. ΙΙ (1983) § 131 σελ. 338. Φαλτσή, ανωτ. § 34 περιθ. αριθ. 21 σελ. 492-493. ΕφΑθ 11005/81 Ελλ-Δνη 23/395.

⁹ Ποδημάτα, Ζητήματα εφαρμογής των άρθρων 933 και 936 ΚΠολΔ (1991) § Ι 1 σελ. 15. Μπρίνιαν, ανωτ. § 148 σελ. 391 επ. Μπέης, Μαθήματα ΠολΔ, Αναγκαστική εκτέλεση § 10 σελ. 82 επ. Φαλτσή, ανωτ. § 34 σελ. 473 επ.

¹⁰ Βλ. Φαλτσή, ανωτ. § 36 περιθ. αριθ. 4 σελ. 537-538. Μπρίνια, Διοικητική εκτέλεση, τ.Β. (1987) § 289 σελ. 743 επ. Παπαχρήστο, Η διοικητική εκτέλεση μετά το ν. 1406/1983 (1987) § VII σελ. 598 επ. Τζίφρας, Διοικητική εκτέλεσις (1976), σελ. 112 επ.

¹¹ Μπρίνιαν, ανωτ. § 148 ΙΙΙ σελ. 392. Φαλτσή, ανωτ. § 41 περιθ. αριθ. 5 σελ. 623. Τζίφρας, Διαφοραί περί την εκτέλεσιν αποφάσεως διατασσούσης ασφαλιστικά μέτρα, ΕΕΝ 1970 § 4 (α') σελ. 115.

¹² Φαλτσή, ανωτ. § 41 περιθ. αριθ. 5 σελ. 623. Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 702 § 3.5. σελ. 243. Τζίφρας, ανωτ. § 22 (4) σελ. 70. ΕφΑθ 10015/1985 Ελλ-Δνη 24/113. ΜΠρΘεσ 2511/1991 Αρμ. ΜΣΤ/ 630. ΜΠρΑθ 16852/1984 ΑρχΝ ΛΣΤ./ 517. ΜΠρΑθ 1624/1983 ΝοΒ 31/1394. ΜΠρΑθ 1624/1983 Αρμ. 1992/630. ΜΠρΠειρ 1052/1980 Ελλ-Δνη 22/53. ΜΠρΑθ 8427/1978 Ελλ-Δνη 20/383.

3. Πεδίο εφαρμογής της ΚΠολΔ 702 § 1

Η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, διαπλαστικής φύσης¹³, είτε παρέχει στον ενδιαφερόμενο διάδικο την εξουσία να προβεί – με περαιτέρω νομική ενέργειά του (λ.χ. την εγγραφή της προσημειώσεως) – στη διασφάλιση της αξιώσεώς του, πραγματώνοντας το διατακτικό της απόφασης αυτής, είτε απαιτεί την επέμβαση Πολιτειακών Οργάνων, προκειμένου να επέλθει η μεταβολή του εξωτερικού κόσμου που διέταξε η εν λόγω απόφαση, λαμβάνοντας ασφαλιστικά μέτρα. Συνεπώς, το πεδίο εφαρμογής της ΚΠολΔ 702 § 1 εκτείνεται τόσο στις ακραιφνώς εκτελεστικές διαδικαστικές πράξεις (λ.χ. την προσωπική κράτηση του καθ' ου, ως μέσου έμμεσης εκτέλεσης των ΚΠολΔ 945 - 947), όσο και στις πράξεις με τις οποίες πραγματώνεται το διαταχθέν ασφαλιστικό μέτρο (λ.χ. με την εγγραφή της προσημειώσεως)¹⁴.

4. Ανεφάρμοστο της ΚΠολΔ 702 § 1 επί σφραγίσεως, απογραφής κλπ.

Η ΚΠολΔ 738 § 1 ρητώς ορίζει ότι κάθε διαφορά σχετική με τη σφράγιση, αποσφράγιση, απογραφή και δημόσια κατάθεση, που διατάχθηκαν ως ασφαλιστικά μέτρα, δικάζεται από το δικαστήριο που τα διέταξε και σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο αυτό είναι πολυμελές, από το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου όπου αυτές γίνονται. Επομένως, επί των διαφορών που προκύπτουν από την εκτέλεση αποφάσεων, οι οποίες διέταξαν τ' ανωτέρω ασφαλιστικά μέτρα, η ΚΠολΔ 702 § 1 είναι ανεφάρμοστη¹⁵.

5. Επί αυτοδίκαιης ανακλήσεως του ασφαλιστικού μέτρου κατά τις ΚΠολΔ 693 § 2, 715 § 5 και 729 § 5

(α) Κατά την ΚΠολΔ 693 § 2 το διαταχθέν ασφαλιστικό μέτρο αίρεται αυτοδικαίως, (δηλαδή χωρίς την έκδοση σχετικής δικαστικής αποφάσεως), εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία ασκήσεως της αντίστοιχης κύριας αγωγής που όρισε το δικαστήριο, κατά την ΚΠολΔ 693 § 1 ή ο νόμος (ΚΠολΔ 715 § 5, 729 § 5). Οπότε, οι εκτελεστικές πράξεις που είχαν λάβει χώρα προκειμένου να πραγματοποιηθεί το ασφαλιστικό μέτρο που είχε διαταχθεί, παύουν να ισχύουν αυτοδικαίως¹⁶ και μάλιστα αναδρομικώς¹⁷. Ο καθ' ου, επομένως, δεν έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει την ανακοπή εκ του άρθρου 702 § 1, κατά των ανωτέρω πράξεων, αφού αυτές πλέον δεν ισχύουν. Δικαιούται όμως να επιχειρήσει άλλες νομικές ενέργειες, προκειμένου λ.χ. να εξαλειφθεί η προσημείωση ή η συντηρητική κατάσχεση από τα οικεία βιβλία, να κηρυχθεί η άρση της εγγυοδοσίας, να του αποδοθεί το πράγμα που είχε τεθεί υπό μεσεγγύηση, να αρνηθεί την περαιτέρω καταβολή της προσωρινώς επιδικασθείσας απαιτήσεως κ.ο.κ.¹⁸.

(β) Αν όμως, επί προσωρινής επιδικάσεως της απαιτήσεως, ο υπέρ ου το ασφαλιστικό μέτρο προχωρήσει σε κατάσχεση περιουσιακού στοιχείου του καθ' ου, μετά την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας της ΚΠολΔ 729 § 5 (και, εντεύθεν, μετά την αυτοδίκαιη – και αναδρομική – ανάκληση του εν λόγω ασφαλιστικού μέτρου), δικαιούται ο καθ' ου να ζητήσει την ακύρωση της κατασχέσεως αυτής, για έλλειψη εκτελεστού τίτλου, ασκώντας την ανακοπή εκ της ΚΠολΔ 702 § 1¹⁹.

¹³ ΑΠ 75/2014 Ελλ-Δνη 56/1039.

¹⁴ Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 702 § 1.2. σελ. 234.

¹⁵ Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 702 § 3.1.1. (β) σελ. 237.

¹⁶ Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 702 § 3.1.1. σελ. 236. Πρακτικά Αναθ.Επ. σελ. 347 επ.

¹⁷ Βλ. όμως Τζίφρα, Ασφαλιστικά μέτρα (1985) § 22 (3) σελ. 68.

¹⁸ Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 702 § 3.1.1. σελ. 236.

Βλ. όμως: Μπέη, αμέσως ανωτ. στην § 3.1.3. σελ. 240.

¹⁹ Πρβλ. Τζίφρα, Ασφαλιστικά μέτρα (1985) σελ. 73. ΜΠρΑθ 7527/87 Δ. 18/755.

II. Η ανακοπή εκ της ΚΠολΔ 702 § 1

1. Νομική φύση.

(α) Η, αντίστοιχη προς την προκείμενη, ανακοπή εκ της ΚΠολΔ 933 § 1 συνιστά διαδικαστική πράξη, με την οποία ανοίγεται δίκη περί την εκτέλεση²⁰. Είναι μέσο άμυνας του καθ' ου η εκτέλεση, διότι με αυτήν επιδιώκεται η άρση των εννόμων συνεπειών πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας (: η ακυρωσία των πράξεων αυτών)²¹. Επομένως, σύννομο αίτημα της ανακοπής αυτής είναι η κήρυξη της ακυρότητας, η διάπλωση δηλαδή μιας νέας καταστάσεως στην αρξαμένη αναγκαστική εκτέλεση²². Η ανακοπή αυτή λοιπόν, έχει διαπλαστική νομική φύση, επειδή – μέσω αυτής – επιτυγχάνεται το ανενεργό των ελαττωματικών εκτελεστικών διαδικαστικών πράξεων²³. Ακολούθως και η επ' αυτής απόφαση – εφόσον είναι ευνοϊκή για τον ανακόπτοντα²⁴ – θα είναι διαπλαστική²⁵.

(β) Αντίστοιχη είναι και η νομική φύση καθώς και οι έννομες συνέπειες της ανακοπής εκ της ΚΠολΔ 702 § 1.

2. Αντικείμενο της δίκης επί της ανακοπής

(α) Αντικείμενο της δίκης που δημιουργείται με την εν λόγω ανακοπή, είναι το κύρος της προσβαλλόμενης πράξης της εκτελεστικής διαδικασίας και γενικότερα της πραγματώσεως του ασφαλιστικού μέτρου που έχει διαταχθεί²⁶. Ρητώς η ΚΠολΔ 702 § 1 ομιλεί περί «*διαφορών που αφορούν την (αναγκαστική) εκτέλεση*», δηλαδή αναφέρεται σε διαφορές (: έριδες ή διενέξεις), οι οποίες προκύπτουν από την εκτέλεση των

²⁰ Φαλτσή, ανωτ. § 34 περιθ. αριθ. 8 (σελ. 480/1) και περιθ. αριθ. 20 (σελ. 491). Ράμμος, Εγχειρίδιον ΠολΔ τ. III § 366 σελ. 1396. Μπρίνιας, ανωτ. § 149 σελ. 395. Ποδηματά, ανωτ. § 1 σελ. 15. Μπέης, Μαθήματα ΠολΔ, Αναγκαστική εκτέλεση (1984) § 10.5.1. σελ. 85.

²¹ Φαλτσή, ανωτ. § 34 περιθ. αριθ. 17 σελ. 488. Ποδηματά, ανωτ. § 1 (2) στο κείμενο και στην υποσημείωση αριθ. 3. Μητσόπουλος, Ανακοπή του εκ προσυμφώνου αγοραστού και κατόχου ακινήτου του πτωχού επί καταχρηστικής ασκήσεως υπό του συνδίκου της δια πλειστηριασμού επισπευδομένης εκποίησης, Ελλ-Δνη 1984, σελ. 873 επ. (και ιδίως σελ. 879). Μπρίνιας, ανωτ. § 151 σελ. 398 επ. Νικολόπουλος, Η επί αντιρρήσεων κατά της εκτελουμένης αξιώσεως δυνατότητα θεμελιώσεως λόγου εφέσεως εναντίον αποφάσεως απορριπτικής της κατ' άρθρον 933 ΚΠολΔ ανακοπής, Ελλ-Δνη 1987, σελ. 40 επ. (και ιδίως σελ. 41, 43).

²² Μπέης, ανωτ. § 10.2. σελ. 82. Ο ίδιος, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη³ § 20 (1) σελ. 329. Ο ίδιος, Μαθήματα πολιτικής δικονομίας, Θεμελιακές έννοιες (1984) § 10.1.1. σελ. 318. Ο ίδιος, ΕρμΚΠολΔ, Κεφ. ΣΤ' (Ανακοπή και τριτανάκοπη) § 1.5.1. σελ. 2409. Φαλτσή, ανωτ. § 34 περιθ. αριθ. 17 (σελ. 489). Μητσόπουλος, αμέσως ανωτ. σελ. 875 επ. Ποδηματά, ανωτ. σελ. 17. Μπρίνιας, ανωτ. § 152 Ι σελ. 403-404.

Πρβλ. επί της αντίστοιχης ανακοπής εκ της ΚΠολΔ 632 : ΕφΘεσ 2206/90 Ελλ-Δνη 33/1223. ΕφΠατρ 1291/90 Ελλ-Δνη 32/1333.

²³ Μπρίνιας, ανωτ. § 151 ΙΙ σελ. 400. Φαλτσή, ανωτ. § 34 περιθ. αριθ. 21 σελ. 491-492. Ράμμος, Εγχειρίδιον ΠολΔ τ. III § 509 σελ. 1708. Μητσόπουλος/Κεραμεύς/Φαλτσή, Αναψηλάφηση λόγω αντιφατικών αποφάσεων (Γνμδ) Ελλ-Δνη 30, σελ. 897 επ. (και ιδίως σελ. 900-901). Σοφιαλίδης, Δικονομική ακυρότητα § 7.2.1. σελ. 254. Μητσόπουλος, Η αναγνωριστική αγωγή (1947) § 7 ΙΙ (3, Α) σελ. 144-145. Καργάδος, Το πρόβλημα των διαπλαστικών αγωγών και αποφάσεων § 242 σελ. 217. Κονδύλης, Το δεδικασμένον κατά τον ΚΠολΔ (1983) § 22 Ι, 2 σελ. 265. Νικολόπουλος, Η επί αντιρρήσεων κατά της εκτελουμένης αξιώσεως δυνατότητα θεμελιώσεως λόγου εφέσεως εναντίον αποφάσεως απορριπτικής της κατ' άρθρον 933 ΚΠολΔ ανακοπής, Ελλ-Δνη 1987, σελ. 40 επ. (και ιδίως σελ. 42). Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, Κεφ. ΣΤ', § 1.5.3., σελ. 2410. Ο ίδιος, Μαθήματα πολιτικής δικονομίας, Θεμελιακές έννοιες (1984) § 10.1.1. σελ. 319. Ο ίδιος, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη³ § 20 (1) σελ. 329. Ο ίδιος, Μαθήματα πολιτικής δικονομίας, Αναγκαστική εκτέλεση (1984) § 10.2. σελ. 82.

²⁴ Χαρακτηριστικό γνώρισμα των διαπλαστικών αποφάσεων είναι ότι η νομική μεταβολή (: η διάπλωση) συνιστά τη σκοπούμενη ενέργειά τους [Κονδύλης, ανωτ. § 14 ΙΙ 1, σελ. 148]. Κύριο, λοιπόν, αντικείμενο των αποφάσεων αυτών, είναι η πραγματοποίηση της μεταβολής στην έννομη κατάσταση (Κεραμεύς, Αστικό Δικονομικό δίκαιο τ. ΙΙ § 60 σελ. 140). Διαπλαστική, επομένως είναι η απόφαση που εκδίδεται επί (διαπλαστικού) ενδίκου *latu sensu* μέσου, μόνον εφ' όσον το μέσο αυτό γίνει δεκτό, δηλαδή μόνον όταν συσταθεί νέα έννομη σχέση ή αλλοιωθεί/καταργηθεί η ήδη ισχύουσα [Μπέης, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη³ § 5 (2.2.1.3.) σελ. 110 και § 5 (2.2.2.1.) σελ. 111. Ράμμος, Στοιχεία ΕλλΠολΔ τ. Ι (1961) § 143 ν Γ σελ. 411]. Κατά ταύτα : η απορριπτική του διαπλαστικού αιτήματος απόφαση δεν είναι διαπλαστική, αφού ουδεμία διάπλωση – στην ήδη υφιστάμενη έννομη κατάσταση – επιφέρει. Η απόφαση αυτή είναι απλώς διαπιστωτική του ότι συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έγκυρη γέννηση και λειτουργία συγκεκριμένης έννομης σχέσης, αλλά και του ότι δεν συντρέχουν καταλυτικοί της όρου (Φαλτσή, ανωτ. § 41 περιθ. αριθ. 70 σελ. 677).

²⁵ Φαλτσή, ανωτ. § 34 περιθ. αριθ. 21 in f (σελ. 493).

²⁶ Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 702 § 3.3. σελ. 242.

αποφάσεων, που διατάζουν ασφαλιστικά μέτρα. Επομένως, προδήλως νοείται ότι με την ανακοπή της ΚΠολΔ 702 § 1 προβάλλονται ακυρότητες των οικείων εκτελεστικών (strictu και latu sensu) πράξεων²⁷.

(β) Το αντικείμενο της δίκης επί της ανακοπής αυτής εξατομικεύεται από τον προβαλλόμενο λόγο της²⁸. Μεταβολή του αιτήματος της ανακοπής είναι απαράδεκτη (ΚΠολΔ 223, αναλόγως). Συνεπώς, αίτημα ακυρώσεως εκτελεστικής πράξης η οποία δεν προσβλήθηκε με το δικόγραφο της ανακοπής, είναι απαράδεκτο, έστω κι αν ασκείται με τις προτάσεις ή με το δικόγραφο προσθέτων λόγων. Τούτο, διότι, με τους προσθέτους λόγους επιτρέπεται να προταθεί ακυρωτικός λόγος μόνον της ήδη προσβληθείσας – όχι δε και άλλης, διαφορετικής – πράξης της εκτελεστικής διαδικασίας²⁹.

²⁷ Τζίφρας, Διαφοραί περί την εκτέλεσιν αποφάσεως διατασσούσης ασφαλιστικά μέτρα, ΕΕΝ 1970 § 1 σελ. 113. Ο ίδιος, Γενικά διατάξεις περί ασφαλιστικών μέτρων, ΕΕΝ 36 σελ. 596. Σταυρόπουλος, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 746. Μπέης, Αι διαδικασίαι ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου τ. II σελ. 287 και 334. Οικονομόπουλος, Εγχειρίδιον ΠολΔικ τ. II α' σελ. 314 και 375. Αποστολόπουλος, Ο Πρόεδρος Πρωτοδικών⁵ § 331. ΜΠρΑθ 16852/1984 ΑρχΝ 36/517. ΜΠρΑθ 1624/1982 ΝοΒ 31/1395.

²⁸ Ποδημάτ, ανωτ. § Ι 2 σελ. 16-17. Φαλτσή, ανωτ. § 34 περιθ. αριθ. 22 σελ. 493. Η ίδια, σε : Φαλτσή/Καΐση, Η πολιτική δίκη σε κίνηση τ. Ι² σελ. 55. Μητσόπουλος, Η θεωρία του αστικού δικονομικού δικαίου, Δ. 1, σελ. 7 επ. (και ιδίως σελ. 16-17). Κονδύλης, ανωτ. § 16 ΙΙ 5 σελ. 195. Κεραμεύς, Δικονομικά ζητήματα του νέου οικογενειακού δικαίου, Ελλ-Δνη 28 σελ. 1925 επ. (και ιδίως σελ. 1926-1927). Μητσόπουλος/Κεραμεύς, Δεδικασμένο' η νομική αιτία το οριοθετεί αντικειμενικά κ.λπ. ΕλΔ 24 σελ. 4 επ.

Πρβλ. επί της αντίστοιχης ανακοπής εκ της ΚΠολΔ 632 : ΑΠ-Ολομ-10/1997 Ελλ-Δνη 38/768. ΑΠ 845/1992 Ελλ-Δνη 35/354. Νικολόπουλο, Σκοπός, φύση και ρύθμιση της διαταγής πληρωμής και της διαδικασίας των διαφορών από πιστωτικούς τίτλους, σε : Πρακτικά του 18^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου της Ένωσης Ελλήνων Δικονομολόγων (1994) § ΙΧ 2 Γ (α) σελ. 169. Μητσόπουλο, ΠολΔ σελ. 35. Σινανιώτη, Ειδικά διαδικασίαι, σελ. 207. ΕφΠειρ 1198/1987 Ελλ-Δνη 29/733.

²⁹ Φαλτσή, ανωτ. § 41 περιθ. αριθ. 14 σελ. 628. Ποδημάτ, ανωτ. σελ. 25. Νίκας, Οι νέοι πραγματικοί ισχυρισμοί στην κατ' έφεση δίκη, σε : «Βασικά θέματα από την έφεση» (Πρακτικά του 14^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου της Ένωσης Ελλήνων Δικονομολόγων) § 3 ΙΙ 2 (γ) σελ. 72-73 στην υποσημείωση αριθ. 82. Κεραμεύς, Ανακοπή κατά εκτελέσεως και δικόγραφο προσθέτων λόγων (Γνμδ) Αρμ. ΛΘ, σελ. 450 επ. (ιδίως σελ. 451). Νικολόπουλος, Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ - Φύση, λειτουργία και προθεσμία ασκήσεως τους, Δ. 24 (1993) σελ. 1004-1005. Μπρίνιας, ανωτ. § 157 ΙΙ σελ. 431. ΕφΘεσ 80/1996 Αρμ. Ν/367. ΕφΑθ 8890/1978 ΝοΒ 27/597.